



РЕПУБЛИКА СРБИЈА  
УПРАВНИ СУД  
I У. 8778/11  
28.03.2012. године  
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: др Јадранке Ињац, председника већа, Биљане Тамбурковски Баковић и Јелене Тишма Јовановић, чланова већа, са судијским саветником Љиљаном Петровић, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца Гојка Лаловића из Новог Београда ул. Похорска 11/18, против туженог Министарства одбране Републике Србије, Сектора за људске ресурсе – Управе за кадрове, ради поништаја решења број 2696-10 од 13.07.2011. године, у предмету разрешења од професионалне војне службе, у нејавној седници већа, одржаној дана 28.03.2012. године, донео је

### ПРЕСУДУ

Тужба СЕ УВАЖАВА и ПОНИШТАВА решење Министарства одбране Републике Србије, Сектор за људске ресурсе, Управа за кадрове број 2696-10 од 13.07.2011. године.

### Образложење

Оспореним решењем, донетим у извршењу пресуде Управног суда I-2 У. 9588/10 (2009) од 19.05.2011. године, тужилац је разрешен професионалне војне службе са даном 15.11.2005. године.

У тужби поднетој Управном суду дана 05. августа 2011. године и допуни тужбе од 01.02.2012. године тужилац оспорава законитост решења туженог органа, наводећи да није било законских аргумената за његово разрешење од професионалне војне службе са датумом 15.11.2005. године, јер је у моменту разрешења поседовао све прописане елементе за

обављање формацијске дужности на коју је постављен. Предложио је да суд тужбу уважи и донесе пресуду којом ће поништити решење Министарства одбране број 2696-10 од 13.07.2011. године, уз обавезу надлежних органа Министарства одбране на примену законских и подзаконских аката који регулишу питања разрешења војних лица од професионалне војне службе, приликом доношења новог на закону заснованог решења о разрешењу од професионалне војне службе тужиоца. Такође је у допуни тужбе предложио да се обавезе тужени орган да му накнади нематеријалну штету због повреде официрског и личног достојанства у вези са незаконитим разрешењем од професионалне војне службе са датумом 15.11.2005. године у износу од 9.000.000.00 динара.

У одговору на тужбу тужени орган је оспорио наводе тужбе са предлогом да суд тужбу одбије као неосновану.

Решавајући овај спор без одржавања усмене расправе, сагласно одредби члана 33. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" бр. 111/09) и испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са одредбом члана 41. став 1. Закона о управним споровима, Управни суд је, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, нашао да је тужба основана.

Из списка предмета произлази да је наредбом Министра одбране Републике Србије број 1-246 од 04.05.2011. године утврђено да је тужиоцу престала професионална војна служба са даном 15.11.2005. године, јер је навршио 30 година стажа осигурања, а потребе службе захтевају престанак професионалне војне службе, јер је настао један од услова за престанак службе по потреби службе из члана 107. став 2. Закона о војсци Југославије ("Службени лист СРЈ" бр. 43/94...3/02, 37/02 и "Службени лист СЦГ" бр. 7/05, 44/05) на основу чега је тужени орган оценио да је настао услов да се тужилац од професионалне војне службе разреши са датумом одређеним у диспозитиву овог решења а све у складу са чланом 113. став 1. Закона о војсци Југославије.

Међутим, суд је увидом у списе предмета 10 У. 6053/11 од 30.06.2011. године утврдио да је по тужби тужиоца поднетој против наведене наредбе од 04.05.2011. године, којом тужиоцу престаје професионална војна служба, овај суд пресудом 10 У. 6053/11 од 30.06.2011. године уважио тужбу и поништио наредбу Министра одбране Републике Србије број 1-246 од



04.05.2011. године. Како је одредбом члана 113. став 1. Закона о војсци Југославије прописано да професионалном војнику за кога је донесен акт о престанку службе, служба у војсци престаје разрешењем то у конкретном случају због поништаја акта о престанку службе, нема више услова који је био основ за доношење акта о разрешењу тужиоца професионалне војне службе.

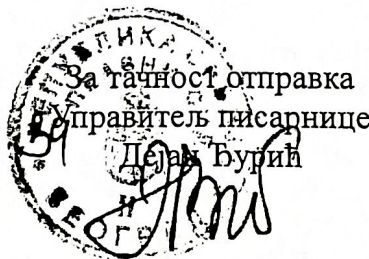
О захтеву тужиоца за накнаду нематеријалне штете, Управни суд није одлучивао јер подаци како управно-судског тако и управног поступка не пружају поуздан основ за расправљање и решавање тог захтева у смислу члана 45. Закона о управним споровима.

Са изнетих разлога Управни суд је, налазећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца, на основу одредбе члана 42. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" бр. 111/09) одлучио као у диспозитиву ове пресуде.

**ПРЕСУЂЕНО УПРАВНОМ СУДУ**  
дана 28.03.2012. године, 1 У 8778/11

Записничар  
Љиљана Петровић, с.р.

Председник већа-судија  
др Јадранка Ињац, с.р.



НМ